

Vážení rodiče a milé děti,

je nám líto, že se v těchto dnech nemůžeme setkávat společně ve školce. Přichystaly jsme však různé aktivity a úkoly na téma pohádky, které můžete využít i v domácím prostředí.

Zvolte si doma aktivity tak, jak vám to vaše možnosti dovolí. Budeme však rády, když nám pošlete fotky, jakých aktivit jste se zúčastnili, nebo společně s rodiči napíšete či nakreslíte, co jste dělali, nebo vás bavilo.

Pokud nemáte doma tiskárnu a měli byste o vytištění některé z aktivit zájem, neváhejte se ozvat na e-mail.

Paní učitelky Eva a Květa

jezecci@zstelnice.cz

kvetoslava.urbancikova@zstelnice.cz

eva.klanicova@zstelnice.cz

Distanční vzdělávání: Pohádka nás naučí

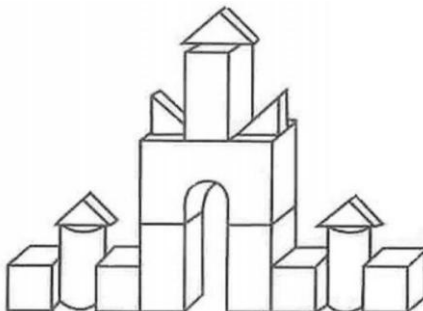
Záměry/Co by se mělo dítě v rámci tématu naučit:

- *Soustředěně poslouchat pohádku, sledovat divadelní představení*
- *Zapamatovat si děj pohádky a následně jej reprodukovat*
- *Pojmenovat povahové vlastnosti*
- *Povyprávět příběh s vizuální oporou či akustickou oporou (obrázkové čtení, posloupnost příběhu na kartách, s dopomocí otázek)*

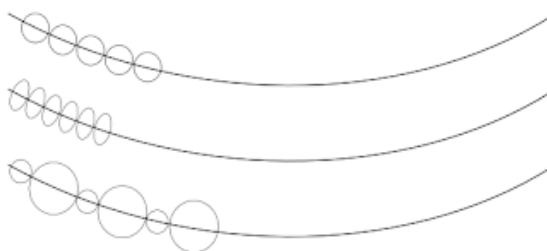
PRO RODIČE: U každé konkrétní pohádky máte uvedený text pohádky, ale i záznam z Youtube, kde je pohádka buď namluvená, nebo jako loutkové divadlo. Při aktivitách s dětmi vám doporučujeme střídání navrhovaných metod tj. například k jedné pohádce přečíst text, k další pustit záznam, další opět zkusit například čtení a příště zase záznam. Čtený text by měl převažovat nad audiovizuálním.

Pohádky

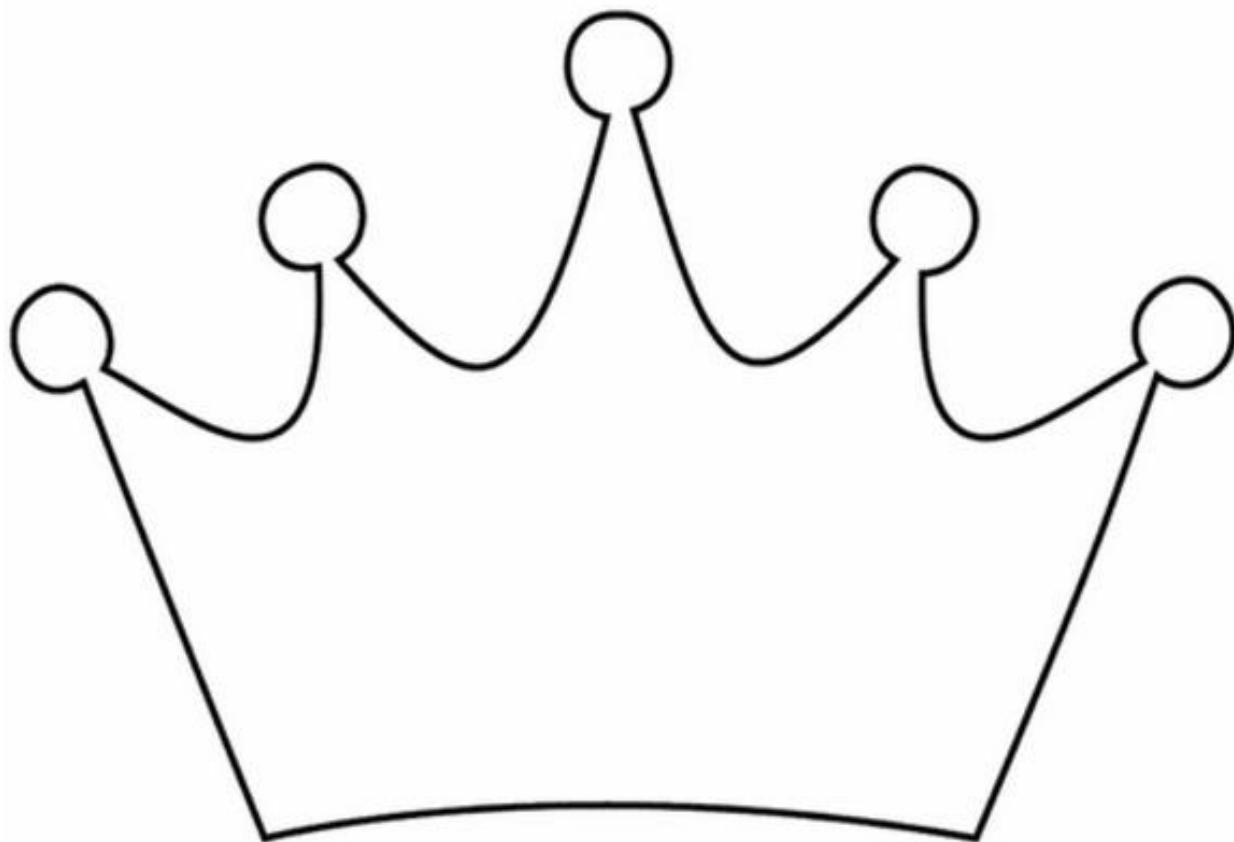
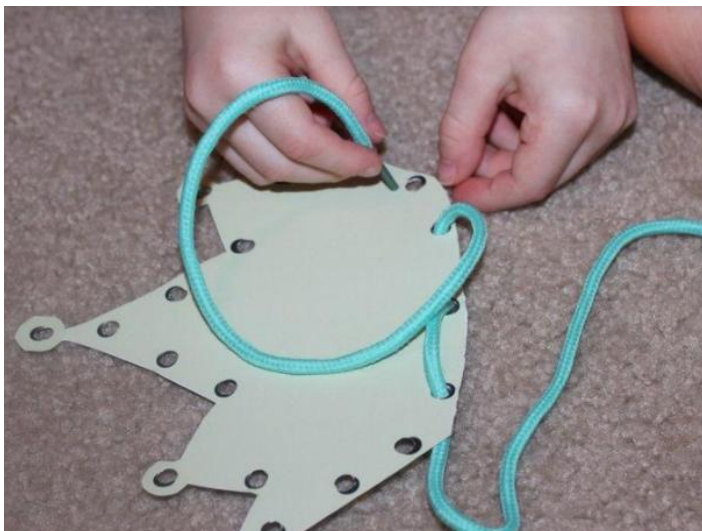
- **Stavba hradů z kostek** - vlastní stavby/stavba stejného hradu, jako má sourozenec

- **Prohlížení pohádkových knih** – pojmenovávání viděného na obrázcích. Co je nahoře/dole/vpředu/vzadu/napravo/nalevo? Jakou barvu mají šaty princezny? Protiklady – malý/velký, vysoký/nízký, atd.
- **Navlékání korálků pro princeznu** – např. možno i z různých druhů těstovin
- **Pohybová hra** – možno hrát doma, ale i venku. Říká se: **Trpaslík ztratil čepičku**, jakou měla barvičku, měla barvu, barvičku .. červenou, modrou,.... (obdoba na Čáp ztratil čepičku), děti mají za úkol se dotknout vyslovené barvy.
- **Grafomotorika – Korálky pro princeznu** – podle vzoru si na list papíru nakreslete šňůrku a na ni několikrát obtáhněte korálky, podle fantazie dětí – menší, větší, různé barvy..

- **Princezniny korunky** – Šablonku korunky můžete využít k tréninku jemné motoriky – provlékání tkaniček od bot, nebo také k například k vykládávání počtu předmětů, co doma najdete na ozdobu korunek.

- **Rytmizace a počet slabik jednotlivých pohádek** Rozlušti podle obrázku pohádku, vytleskej a vybarvi takový počet puntíků, kolik má uhodnutá pohádka slabik.

- **Kdo pomáhal Popelce, aby mohla na ples?** (Holoubci) Zkusíme si zahrát na holoubky, kteří pomohli Popelce a roztřídíme hrách od čočky. (rozvoj jemné motoriky a matematických představ – třídění)

Hrnečku, vař! (Karel Jaromír Erben)

V jedné vsi byla chudá vdova a měla dceru. Zůstávaly v staré chalupě s doškovou roztrhanou střechou a měly na půdě několik slepic. Stará chodila v zimě do lesa na dříví, v létě na jahody a na podzim na pole sbírat a mladá nosila do města vejce na prodej, co jim slepice snesly. Tak se spolu živily.

Jednou v létě stará se trochu roznemohla a mladá musela sama do lesa na jahody, aby měly co jíst; vařily si z nich kaši. Vzala hrnec a kus černého chleba a šla. Když měla hrnec plný jahod, přišla v lese k jedné studánce; tu si k té studánce sedla, vyndala si ze zástěry chléb a začala obědovat. Bylo právě poledne.

Najednou se tu odkud odtud vzala nějaká stará žena, vypadala jako žebračka, a v ruce držela hrneček. "Ach má zlatá panenke," povídá ta žebračka, "to bych jedla! Od včerejška od rána neměla jsem ani kouska chleba v ústech. Nedala bys mi kousek toho chleba?"

"I pročpak ne," řekla ta holka, "chcete-li, třeba celý; však já domů dojdu. Jen nebude-li vám tuze tvrdý?" A dala jí celý svůj oběd.

"Zaplať pánbůh, má zlatá panenke, zaplať pánbůh! - Ale když jsi, panenke, tak hodná, musím ti taky něco dát. Tuhle ti dám ten hrneček. Když ho doma postavíš na stůl a řekneš: Hrnečku, vař! navaří ti tolik kaše, co budeš chtít. A když budeš myslit, že už máš kaše dost, řekni: Hrnečku, dost! a hned přestane vařit. Jen nezapomeň, co máš říct." - Tu jí ten hrneček podala a najednou ztratila se zas, holka ani nevěděla kam.

Když přišla domů, povídá matce, co se jí v lese přihodilo, a hned postavila hrneček na stůl a řekla: "Hrnečku, vař!" Chtěla zvědět, jestli jí ta žebračka neobelhala. Ale hned se začala v hrnečku ode dna kaše vařit, a pořád jí bylo víc a víc, a co by deset napočítal, byl už hrneček plný. "Hrnečku, dost!" a hrneček přestal vařit.

Hned si obě sedly a s chutí se jedly; kaše jako mandle. Když se najedly, vzala mladá do košíčka několik vajec a nesla je do města. Ale musela tam s nimi dlouho na trhu sedět, dávali jí za ně málo, až teprv v samý večer je prodala.

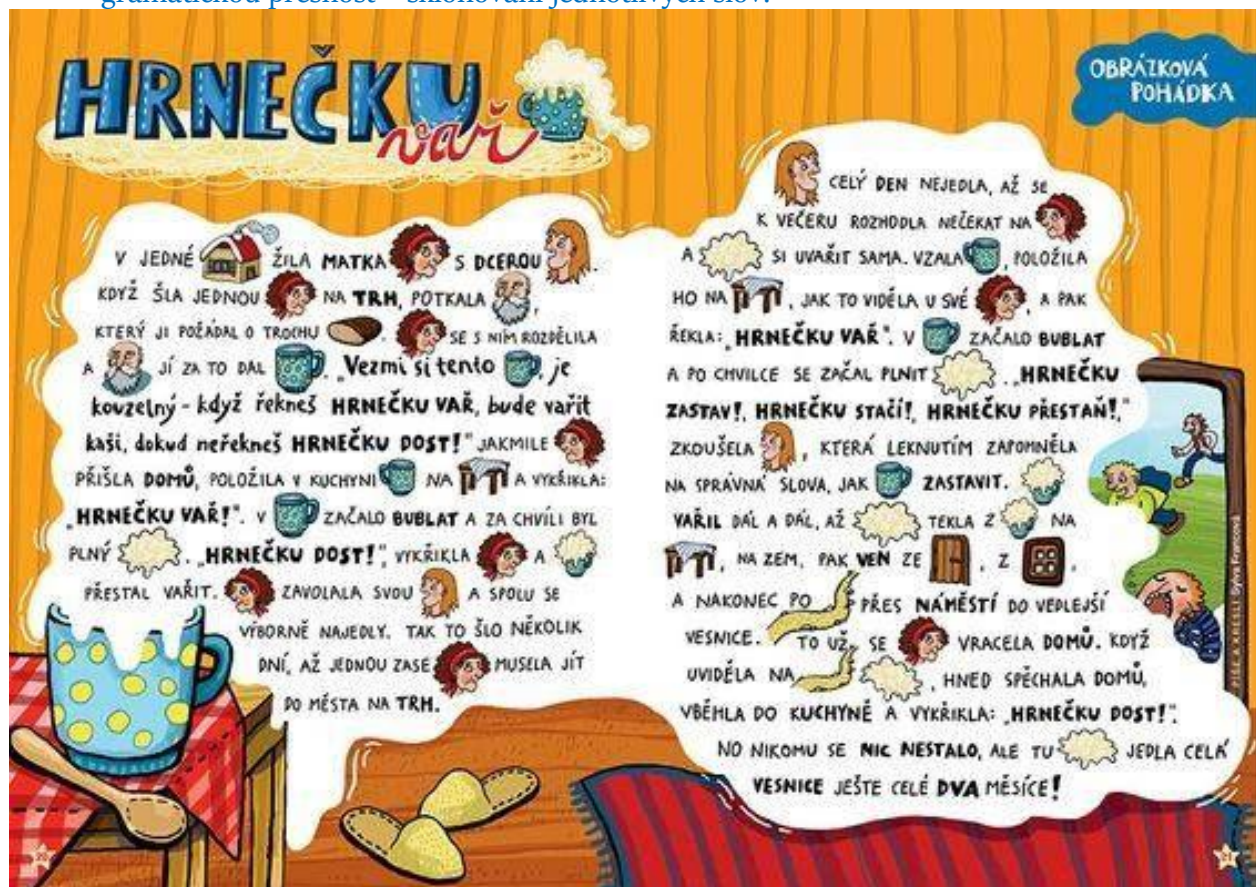
Stará doma nemohla se jí dočkat, už se jí taky chtělo jíst, a měla zas na kaši chuť. Vzala tedy hrneček, postavila ho na stůl a sama řekla: "Hrnečku, vař!" Tu se v hrnečku začala hned kaše vařit, a sotva se stará otočila, byl už plný.

"Musím si taky pro misku a pro lžici dojít," povídá si stará a jde pro to do komory. Ale když se vrátila, zůstala leknutím jako omráčená: kaše valila se plným hrdlem z hrnečku na stůl, ze stolu na lavici a za lavice na zem. Stará zapomněla, co má říct, aby hrneček přestal vařit. Přiskočila a přikryla hrneček miskou; myslila, že tím kaši zastaví. Ale miska spadla na zem a roztloukla se, a kaše hrnula se neustále dolů jako povodeň. Už jí bylo v sednici tolik, že stará odtud musela do síně utéct; tu lomila rukama a bědovala: "Ach ta nešťastná holka, co to přinesla; já jsem si hned pomyslila, že to nebude nic dobrého!"

Za chvílku tekla už kaše ze sedničky přes práh do síně; čím jí bylo víc, tím jí víc přibývalo. Stará už nevěděla kudy kam, i vylezla v té úzkosti na půdu a pořád bědovala, co to ta nešťastná holka domů přinesla. Zatím bylo kaše pořád víc a víc, a netrvalo dlouho, valila se už jako mračna dveřmi i oknem na náves, na silnici, a kdo ví, jaký by to bylo vzalo konec, kdyby se byla právě naštěstí mladá nevrátila a nekřikla: "Hrnečku, dost!"

Ale na návsi byl už takový kopec kaše, že sedláci, když tudy večer jeli z roboty domů, nikterak nemohli projet a museli se skrze kaši na druhou stranu prokousat.

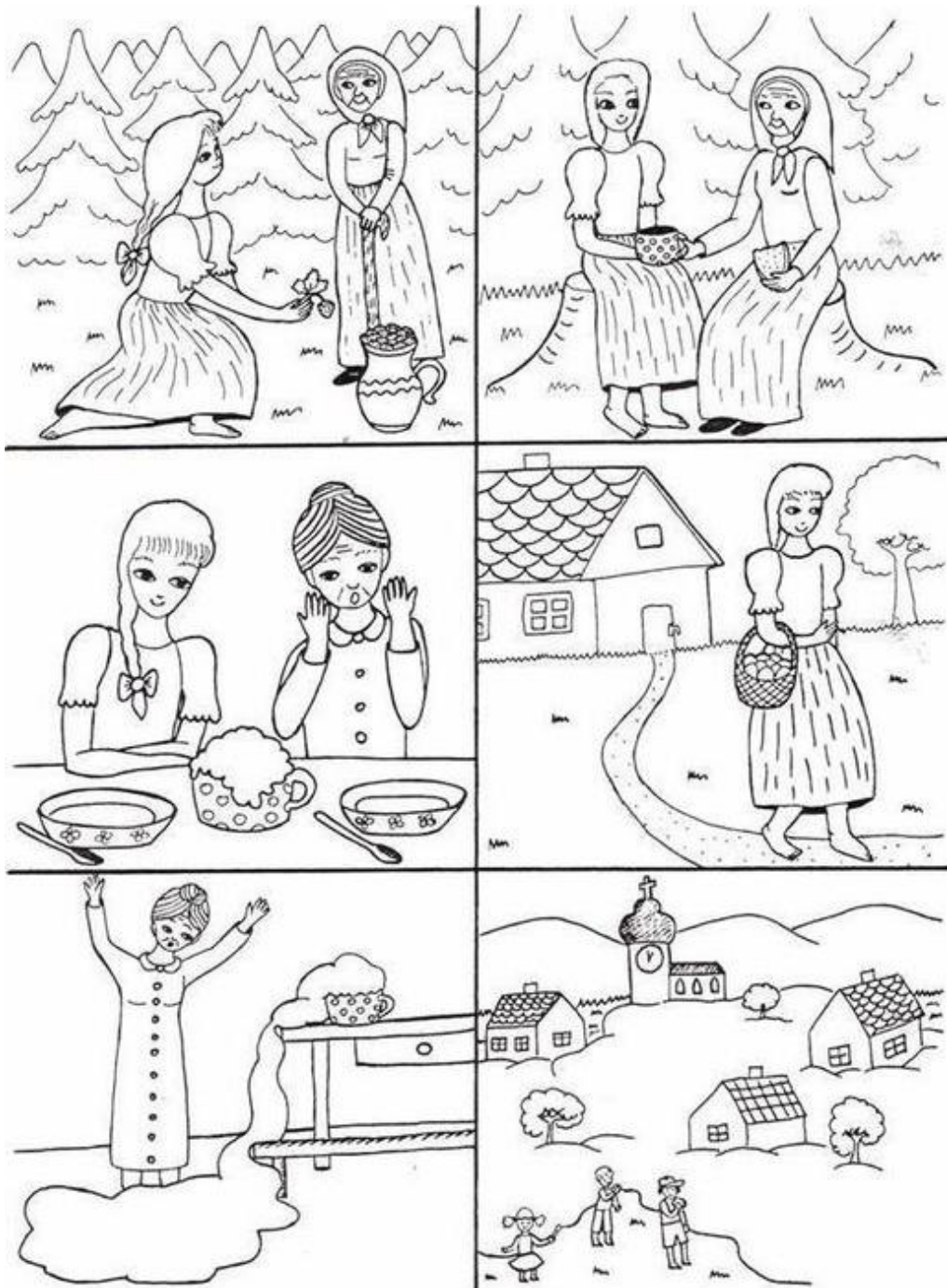
- **Obrázkové čtení** – čteme příběh a děti doplňují to, co vidí na obrázcích. Sledujeme gramatickou přesnost – skloňování jednotlivých slov.

- **Poslech příběhu** - https://www.youtube.com/watch?v=28LFdlqT_g8

- **Posloupnost příběhu** – pokuste se převyprávět příběh podle obrázků (snazší varianta pro mladší děti – obrázky takto v kuse, pro starší děti – obrázky vytištěné a rozstříhané)

- **POKUS: Hrnečku, vař!! ☺**

Do hrnečku (nejlépe na plechu, nebo tácu) nasypeme trochu mouky (asi 1PL), smícháme s trochou jedlé sody, nebo jedním práškem do pečiva. Přidáme do této směsi trochu saponátu na mytí nádobí a promícháme vše špejlí. Nakonec si musíme vzpomenout na kouzelné zvolání na hrneček (Hrnečku, vař!! ☺) a přilít trochu octa... a už jen sledovat, jaký zázrak se stal...

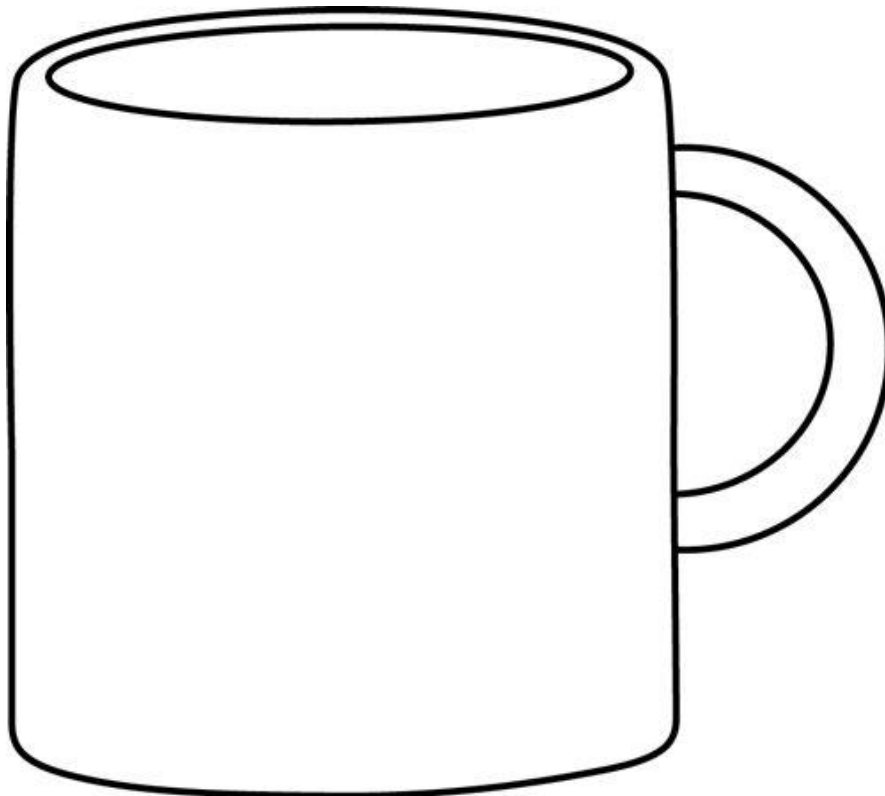

Základní škola a Mateřská škola Telnice, okres Brno – venkov, příspěvková organizace

Masarykovo náměstí 4, 664 59 Telnice,

Tel: 544 224 360, www.zstelnice.cz, e-mail: skola@zstelnice.cz, IČO: 75 02 26 21

- ***Ozdob si svůj hrneček*** - Děti si mohou pomalovat kouzelný hrneček podle své fantazie, na závěr mohou domalovat, jak se z hrnečku valí spousta dobré kaše, případně místo malování kaše použít vatu.

Červená Karkulka

• Sluchové rozlišování

Doporučení pro rodiče: V tomto cvičení budete zjišťovat schopnost dítěte zachytit sluchem určité slovo v textu. Proto pomalu předčítejte uvedený příběh. V něm se opakovaně objevuje slovo „Karkulka“, dejte si pozor, abyste třeba i podvědomě, při čtení toto slovo nezdůrazňovali.

Dítěti vysvětlete: **Přečtu ti teď pohádku O červené Karkulce. Pozorně poslouvej. Pokaždé, když uslyšíš slovo „Karkulka“, klepneš do stolu. Jednou to zkusíme: Karkulka.**

Pokud tomu dítě dobře porozumělo, kleplo do stolu. Pokud ne, vysvětlete mu úkol ještě jednou, aniž byste ztráceli trpělivost.

Vysvětlete dítěti, že má klepat i tehdy, pokud uslyší „Karkulka“ i v jiném tvaru, nebo slovo podobné, například Karkulce, Karkulky, Karkulčino.

Aby vám byla ulehčena kontrola, každé takové slovo jsem zvýraznila žlutě. Našla jsem jich v textu celkem 21.

Žila jednou jedna hodná a milá dívenka. Všichni ji měli velice rádi a ze všech nejvíce maminka s babičkou. Babička jí ušila červený čepeček a podle něj jí začali říkat Červená Karkulka. Babička bydlela na samotě u lesa, kde široko daleko nebyla žádná jiná chaloupka. Babička se tam starala o lesní zvířátka.

Jednou v létě maminka napekla bábovku, do košíku přidala láhev vína a řekla Karkulce: „Babička má dneska svátek. Vezmi košík a zanes ho k babičce do chaloupky. Ale jdi rovnou, ať se v lese nezatouláš!“ Karkulka pokývala hlavou a zvesela se vydala na cestu. Cestu si zpříjemnila poskakováním a broukáním si. Brzy se dostala do lesa až došla k malému potůčku. Karkulka neodolala, zula si boty a začala máchat nožky ve studené vodě. V tom se před ní objevil vlk.

„Dobrý den, Karkulko, kampak jdeš?“ zeptal se. Hlas mu skřípal, přestože se snažil mluvit drobounce, aby Karkulku nepolekal. Ale Karkulka se vlka nebála a povídala mu: „Jdu k babičce do chaloupky v lese. Má dnes svátek, a tak jí maminka upekla bábovku.“

„Chceš ochutnat?“ nabízela vlkovi. Ten si přičichl ke košíku a ušklíbl se. „Maso nemáš?“ zeptal se znechuceně.

„Nemám,“ odpovědělo děvčátko.

„No, nevádí, bábovku si nechám k večeři,“ řekl vlk.

V duchu už ale přemýšlel, jak by dostal Karkulku. „A kdepak bydlí tvoje babička?“ „Ty to nevíš?“ divila se Karkulka, „přece v chaloupce za lesem. Půjdeš kousek podle potoka, potom zahneš doprava a už tam budeš.“ „Tak víš co, Karkulko, budeme závodit,“ navrhl vlk. „Ty půjdeš dolů kolem potoka a já proti vodě. Schválně, kdo bude u babičky dřív.“ Karkulka se jen zasmála, popadla košík s bábovkou a vínem a vydala se na cestu. Vlček šel kousek opačným směrem, ale za chvíli skočil do houští a hnal se křovím rovnou na kraj lesa. Za chvíli už stál před babiččinou chaloupkou a klepal na dveře. „Kdopak to je?“ ozvalo se zevnitř. „To jsem já, Karkulka,“ zavolal tiše vlček. Babička se už nemohla vnučky dočkat a otevřela dveře. Vlček se na babičku vrh a spolkl ji. Potom si dal na hlavu její čepec, nasadil si na nos brýle a lehl si do postele. Vzal si babiččinu knížku a dělal, že čte. Karkulka se zatím v lese honila za motýly,

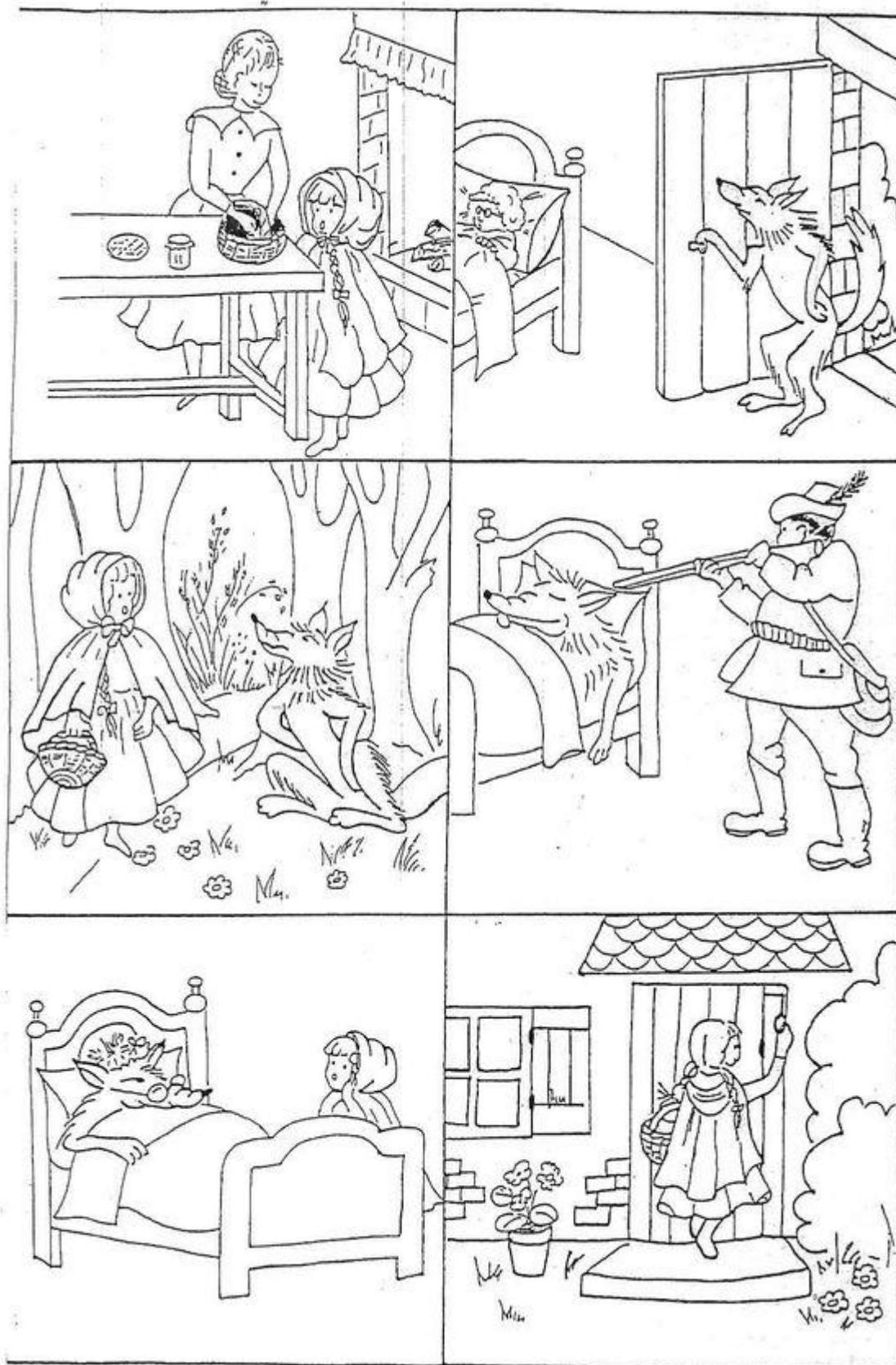
sbírala maliny a prozpěvovala si, až konečně došla k chaloupce. Zaklepala na dveře a zevnitř se ozval chraptivý hlas: „Kdopak to ťuká?“ **Karkulka** se zarazila, ale pak odpověděla: „To jsem já, babičko, vaše **Karkulka**.“ „Pojď dál, děvenko, je otevřeno.“ **Karkulka** vešla dovnitř, a když spatřila babičku, podivila se: „Babičko, máte takový divný hlas.“ „I nediv se, děvče, napila jsem se studené vody a teď trochu stůňu.“ **Karkulka** tedy vyřídila pozdrav od maminky, postavila na stůl košík a šla dát babičce pusku. Ale jak ji uviděla zblízka, vylekala se: „Babičko, vy máte velké uši!“ „To abych tě lépe slyšela.“ „A babičko, vy máte velké oči!“ „To abych tě lépe viděla.“ „Ale babičko, vy máte velké zuby!“ podivila se **Karkulka** naposled. „To abych tě lépe mohl sníst!“ zařval vlk, vyskočil z postele a **Karkulku** taky spolkl! Jenže ta dvě veliká sousta ho velmi tížila. Svalil se zpátky do postele a tvrdě usnul.

Za malou chvíli šel kolem chaloupky myslivec, babiččin známý, a uslyšel zevnitř podivné chrápání, a tak se podíval oknem dovnitř. Vidí tam vlka s velkým břichem, jak chrápe v babiččině posteli. Na nic nečekal, vběhl dovnitř a tesákem rozpáral vlkovi břicho. Z něj vyskočila **Karkulka**, za ní babička, naštěstí obě živé a zdravé. Vlk zatím stále spal jako zabitý. Společně mu nasypali do břicha kamení a znovu ho zašili. Pak se schovali do kouta a čekali, co se bude dít. Vlk se za chvíli vzbudil a zaskuhral: „To mám ale žízeň!“ Dovlekl se ke studni, nahnul se nad ni a kamení ho stáhlo dolů. Žbluňklo to, kamení ho samou tíhou táhlo ke dnu a vlk se utopil. Babička pak pohostila myslivce vínem a bábovkou, najedli se a myslivec **Karkulku** pro jistotu odvedl domů.

- **Obrázkové čtení** – čteme příběh a děti doplňují to, co vidí na obrázcích. Sledujeme gramatickou přesnost – skloňování jednotlivých slov.

- **Poslušnost příběhu** – Popiš, jak to bylo v pohádce.

- **Poslech oblíbené dětské operky od Svěráka a Uhlíře**
<https://www.youtube.com/watch?v=ZA5wJzkzXUg>
- **Co všechno bylo v košíčku pro babičku?** - Děti mohou posbírat po domácnosti různé předměty (cca 5 kusů). Společně si je pojmenujte, dejte dětem chvíli na zapamatování si a poté je přikryjte např. utěrkou. Děti mají za úkol si vzpomenout, co viděly.
- **Nácvik písně o Karkulce** - <https://www.youtube.com/watch?v=ZtBp4CfxDkg>

Červená karkulka
Vesele Hudba i slova
Jiří Žáček

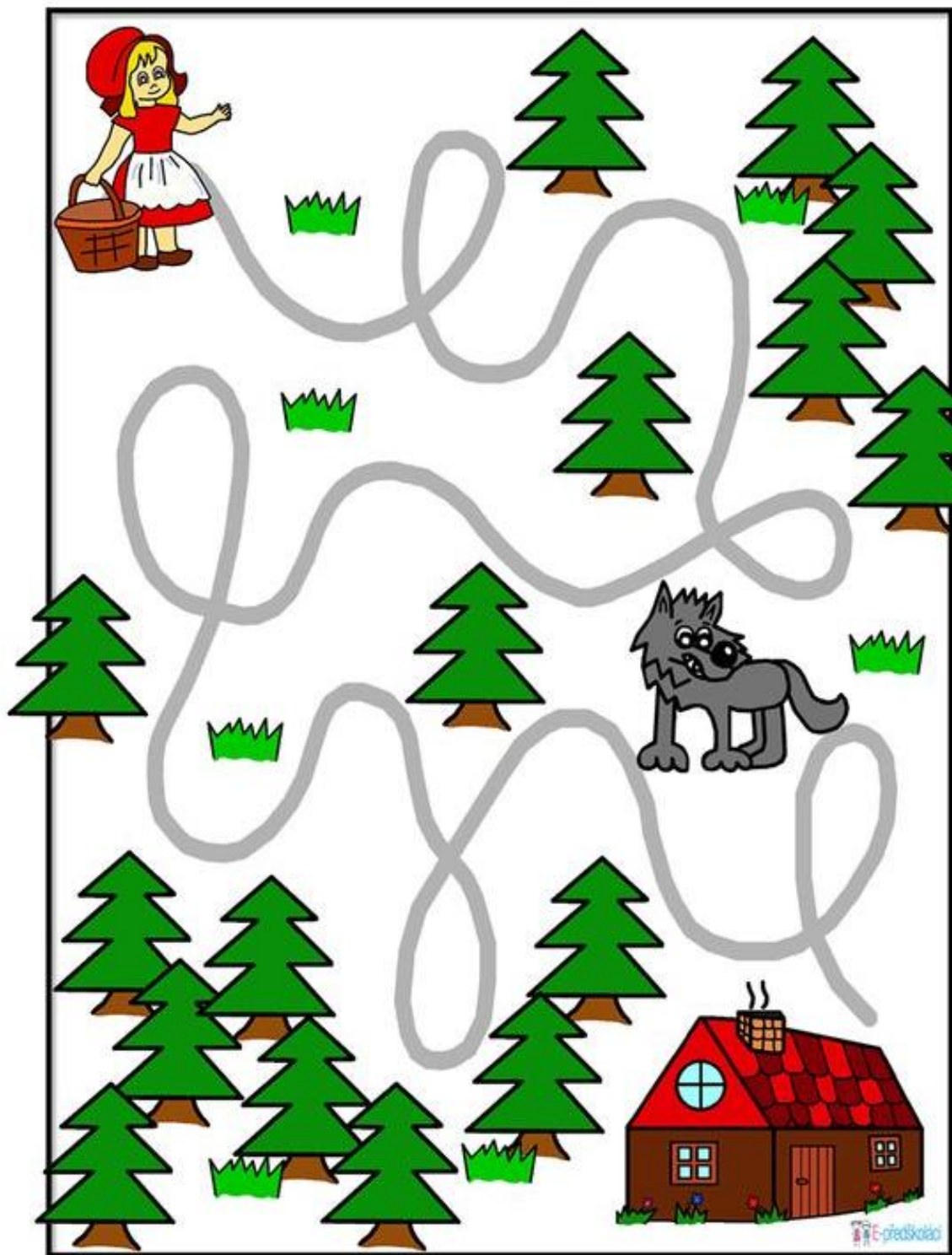
1. Na pa - lou - ku v bod - lá - čí le - ží vlk a
2. O - na cho - dí do džu - da, ka - ždé rá - no

kou - ří lul - ku. Ho - nem vy - skoč, chlu - pá - či,
vzpí - rá čin - ku. Če - ká tě jen o - stu - da,

dej si po - zor na Kar - kul - ku!
vy - prá - ší ti ko - žich syn - ku!

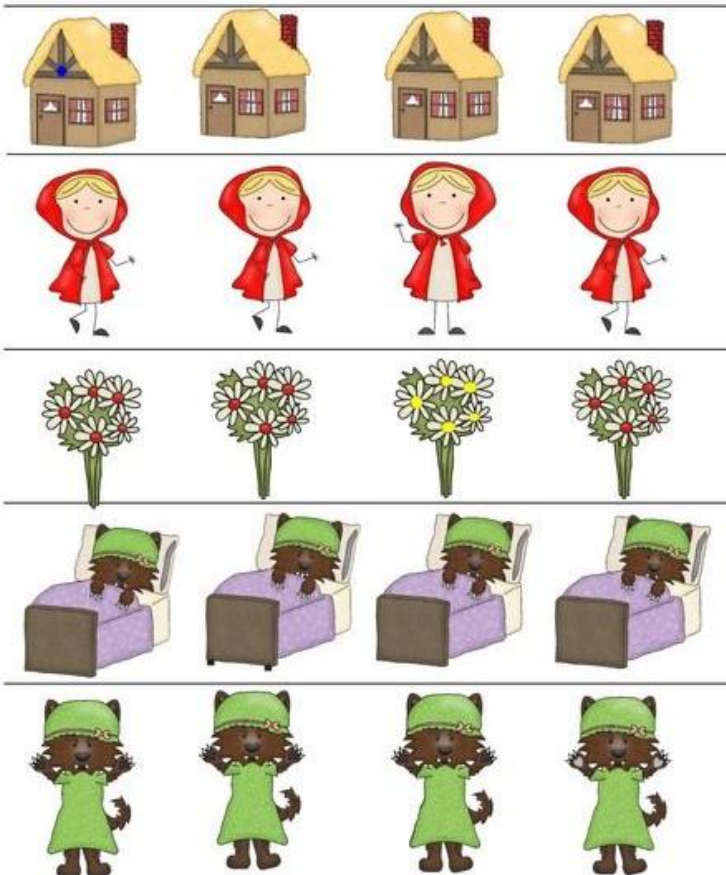
- **Trasa k babičce** - Prstem sleduj trasu, kterou Karkulka šla k babičce, poté to můžeš zkusit i pastelkou.

• **Báseň o Karkulce**

• **Zrakové rozlišování** – Který obrázek v řádce je odlišný od ostatních?

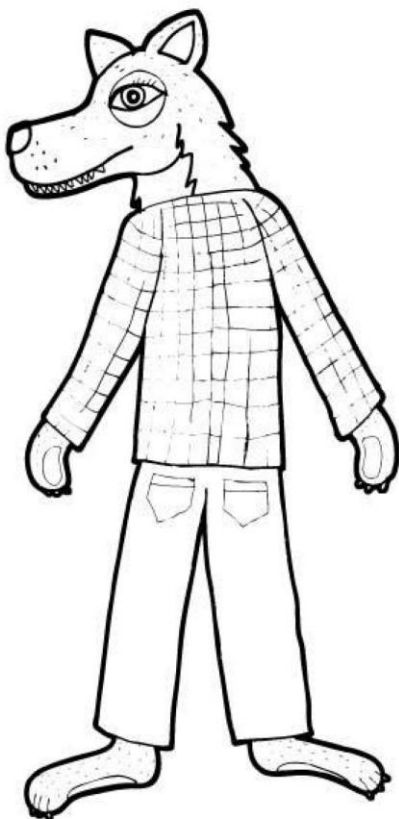

- **Zrakové vnímání – stíny** – přiřaďte k sobě hodící se dvojice

- **Výrobek** – loutky na špejli, se kterými můžete sehrát pohádku.

výrob si svou vlastní loutku

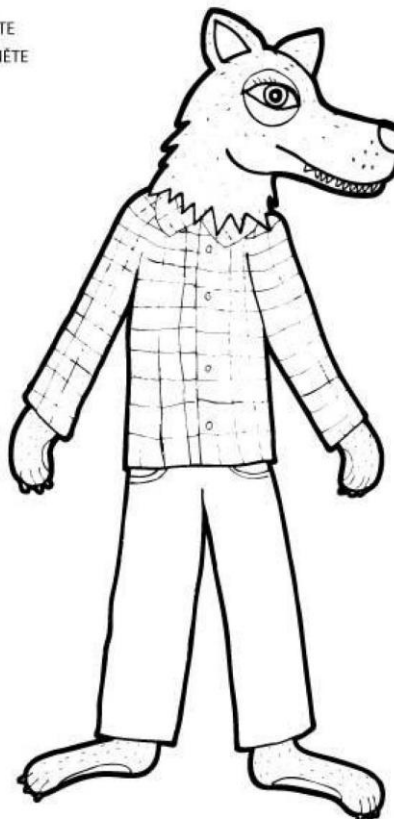

pomocí průhledné lepicí pásky
přichytíte špejli nebo tyčku

VLK

www.kufrik.cz

VYBARVĚTE
VYSTŘIHNĚTE
SLEPTE

výrob si svou vlastní loutku

VLK

www.kufrik.cz

výrob si svou vlastní loutku

pomocí průhledné lepicí pásky
přichytíte špejli nebo tyčku

KARKULKA

www.kufrik.cz

VYBARVĚTE
VYSTŘIHNĚTE
SLEPTE

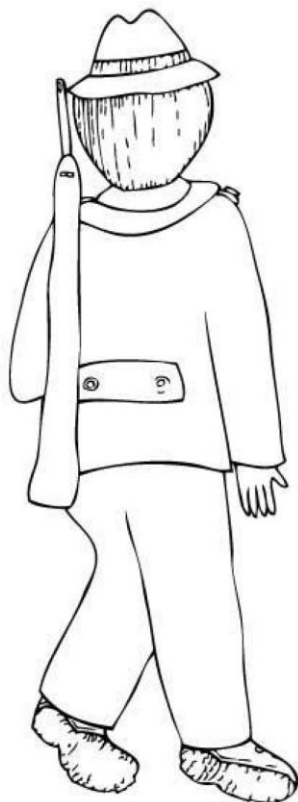

výrob si svou vlastní loutku

KARKULKA

www.kufrik.cz

výrob si svou vlastní loutku

pomocí průhledné lepicí pásky
přichytíte spejli nebo tyčku

MYSLIVEC www.kufrik.cz

VYBARVĚTE
VYSTŘIHNĚTE
SLEPTE

MYSLIVEC www.kufrik.cz

výrob si svou vlastní loutku

výrob si svou vlastní loutku

pomocí průhledné lepicí pásky
přichytíte spejli nebo tyčku

BABIČKA

VYBARVĚTE
VYSTŘIHNĚTE
SLEPTE

BABIČKA

výrob si svou vlastní loutku

www.kufrik.cz

www.kufrik.cz

Perníková chaloupka

Byla jedna chaloupka u lesa a v ní bydlel drvoštěp se svou zlou ženou a macechou jeho dětí – Jeníčkem a Mařenkou.

Drvoštěpova rodina byla chudá a brzy neměla téměř co jíst. To se nelíbilo hlavně maceše, a tak jednoho dne spustila: „Čtyři se tu neuživíme, půjdeme zítra do lesa a děti tam necháme.“ Drvoštěp nechtěl, ale macecha do něj tak dlouho hučela, až ho udolala. Jenže nevěděli, že to všechno slyšel Jeníček s Mařenkou. Mařenka se zoufale rozplakala, ale Jeníček dostal nápad. „Neboj, Mařenko, my v lese nezůstaneme“, řekl odhodlaně a šel před chaloupku, aby nasbíral kamínky.

Druhý den se vypravili na cestu a Jeníček si celou cestu značil kamínky cestu, aby se mohli s Mařenkou večer snadno vrátit zpátky domů. Když přišli do lesa, macecha s tatínkem rozdělali oheň, nechali u něj děti a odešli. „Jdeme kácet dříví. Až skončíme, přijdeme pro vás“, řekla macecha a odešli.

Dětem bylo u ohýnku dobře a za chvíli usnuly. Když se probudily, byla už noc a nikdo nikde. Mařenka začala plakat, ale Jeníček ji uklidňoval: „Neboj, Mařenko, já cestu domů najdu.“ A skutečně! Pod nočním měsícem se kamínky jen blyštěly, a tak se děti vydaly na cestu zpátky. Kamínky je dovedly až k jejich chaloupce! K ránu už byly obě děti zase doma ve svých postýlkách. Macecha z toho příliš radost neměla, ale co mohla dělat.

Jenže čas šel dál a bída byla čím dál větší. A tak jednoho dne macecha povídá: „Nic naplat, nemáme co do pusy, zítra odvedeme děti do lesa a necháme je tam. Jen musíme jít ještě hlouběji, aby už nenašly cestu domů.“ Tatínek nechtěl, ale macecha ho opět přemluvila. Jeníček s Mařenkou zase všechno slyšeli, a tak se Jeníček opět rozhodl, že nasbírá kamínky, ale ouha! Macecha je zamkla v pokoji. Jeníček si ale dokázal poradit. Rozhodl se, že krajíček chleba, co s sebou dostanou k obědu, bude cestou drobit, a tak najde opět cestu k jejich chaloupce. Jak si řekl, tak také druhý den udělal. Opět přišli do lesa, kde je tatínek s macechou nechali. „Jdeme štípat dříví, do večera se vrátíme“, řekla macecha a odešli. Děti opět u ohýnku usnuly a probudily se až v noci.

Jeníček vyskočil na nohy a hned se chtěl vydat domů po stopách drobečků, kterými si značil cestu do lesa, ale nešlo to. Všechny drobečky sezobala lesní zvěř! Jeníček s Mařenkou byli ztraceni! Nezbylo jim nic jiného, než se spolehnout sami na sebe. Dlouho bloudili lesem a snažili se najít cestu domů, až nakonec zabloudili k chaloupce. A nebyla to ledajaká chaloupka! Byla celá z perníku a dalších dobrůtek. A protože měli Jeníček s Mařenkou velký hlad, hned se pustili do sladkostí. „Kdopak mi to venku loupe perníček?“ Ozvalo se zevnitř. Děti se lekly, ale hned pohotově odpověděly: „To nic, to jenom větříček.“ A s chutí jedly dál.

Jenže nevěděly, že je to chaloupka zlé baby Jagy, která si postavila chaloupku z perníku jen proto, aby do ní mohla lákat děti a potom je jíst! Babici to nedalo a nakonec vyšla ven, kde našla Jeníčka s Mařenkou, jak se cpou perníčkem z její chaloupky.

Chytla je a zavedla dovnitř. Jeníčka dala do chlívku, aby si ho vykrmila a snědla a Mařenka jí musela pomáhat. A tak Jeníček dostával samé dobrůtky – to proto, aby rychle přibíral na váze a aby si ho mohla zlá čarodějnice brzy uvařit a sníst. Vždy jednou za čas, přišla babice ke chlívku a chtěla, aby Jeníček vystrčil prstíček a ona mohla zjistit, jestli už tloustne.

Jenže Jeníček nebyl hloupý a vždy ježibabě strčil kůstku. Ježibaba se velmi divila, že vůbec netloustne, až jednoho dne se dopálila a rozhodla se, že tak jako tak Jeníčka upeče a sní. Mařenka velmi plakala, ale ježibaba se nedala obměkčit. „Nejdříve roztopíme pec a upečeme chleba,“ oznámila babice. „Mařenko, vlez do pece a zjisti, jestli už je dost rozehřátá.“ „Ale já nevím, jak se do pece leze,“ dělala ze sebe hloupou Mařenka. „Můžete mi ukázat, jak se leze do pece?“ Ježibaba vůbec netušila, že jde o lest a bez sebemenšího podezření si do pece vlezla. Mařenka ani chvilku neváhala a strčila babici do pece a zavřela ji tam. Potom běžela osvobodit Jeníčka a spolu utíkali domů, jen co jim nohy stačily.

Když doběhli do chaloupky, zjistili, že jejich macecha mezitím zemřela a jejich tatínek ode dne, co je nechal v lese, se velmi trápil a každý den své děti hledal. Jakou měl teď radost z jejich návratu! A tak se společně radovali a slíbili si, že už navždy budou spolu ve své chaloupce na kraji lesa.

• **Rozbor textu** –

1. Jak se jmenovaly děti z příběhu? (Jeníček a Mařenka)
2. Co dělal tatínek dětí?
3. Z čeho byl dům, ke kterému přišli Jeníček s Mařenkou? (z perníku)
4. Jaká byla babice? (zlá)
5. Proč taková byla? Co chtěla s dětmi udělat? (chtěla je sníst)

- **Obrázkové čtení** – čteme příběh a děti doplňují to, co vidí na obrázcích. Sledujeme gramatickou přesnost – skloňování jednotlivých slov.

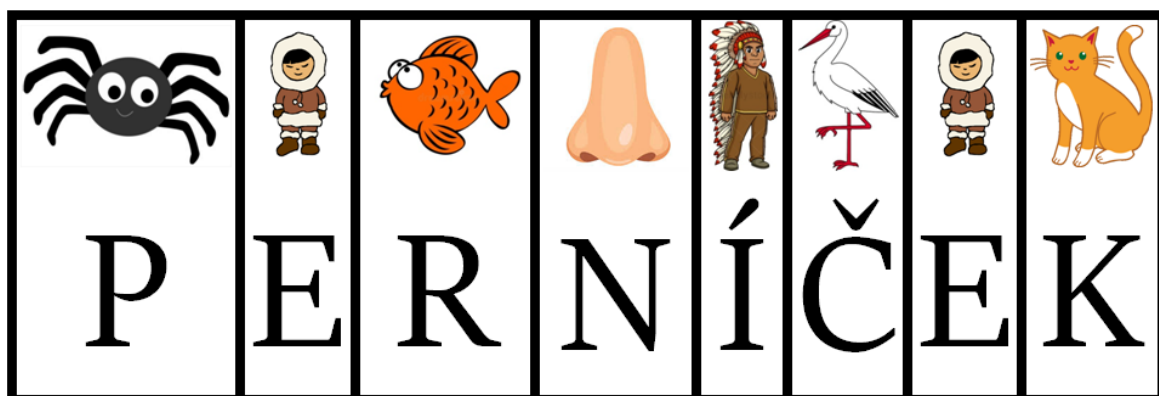
- **Vyprávění pohádky** - <https://www.youtube.com/watch?v=CSPV5k98D9g>
- **Loutkové divadlo** - <https://www.youtube.com/watch?v=eQvRjdd667g>
- **Posloupnost příběhu**

- **Pečení perníčků, nebo chaloupky** podle oblíbeného receptu, zdobení
- **Výrobek: Zdobený perníček:** (Tvrdý) Hnědý papír namočíme lehce do mléka a pomocí křídý zdobíme dle své fantazie.

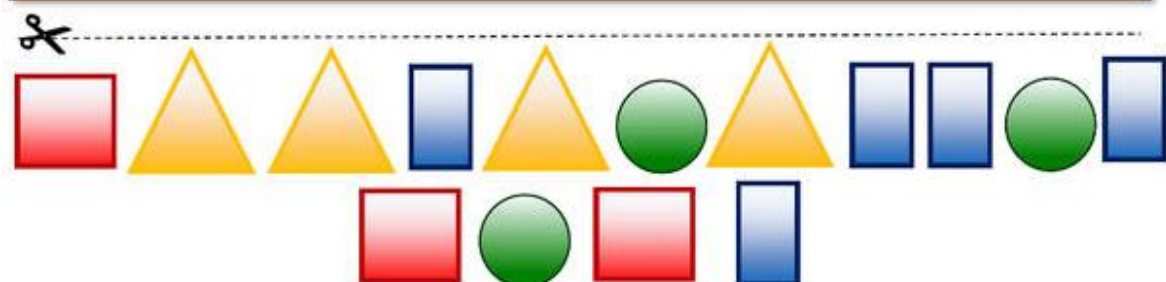
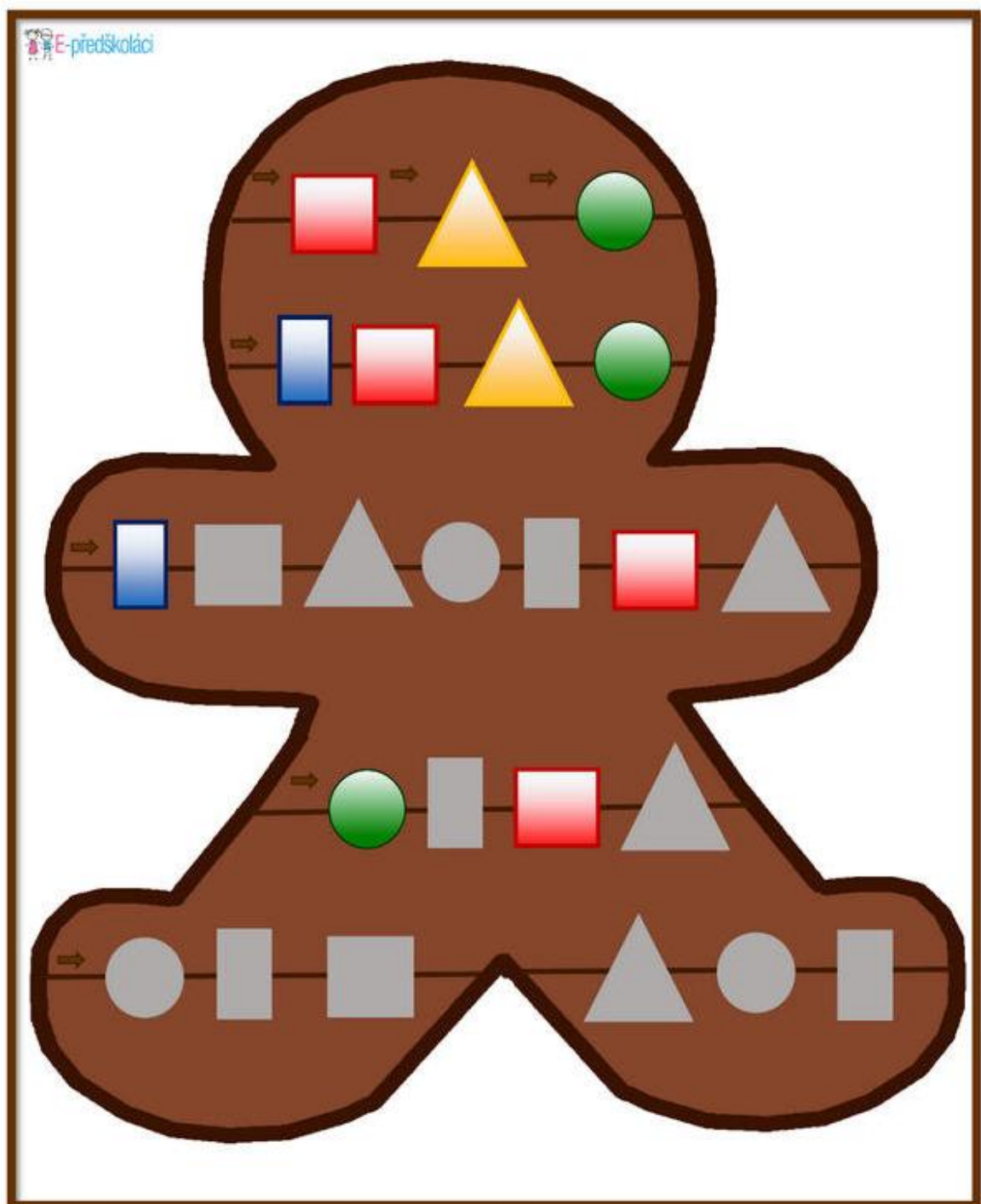
- **Urči první hlásky slov**, které najdeš na obrázcích a zjistíš, co děti loupaly z chaloupky zlé babice.

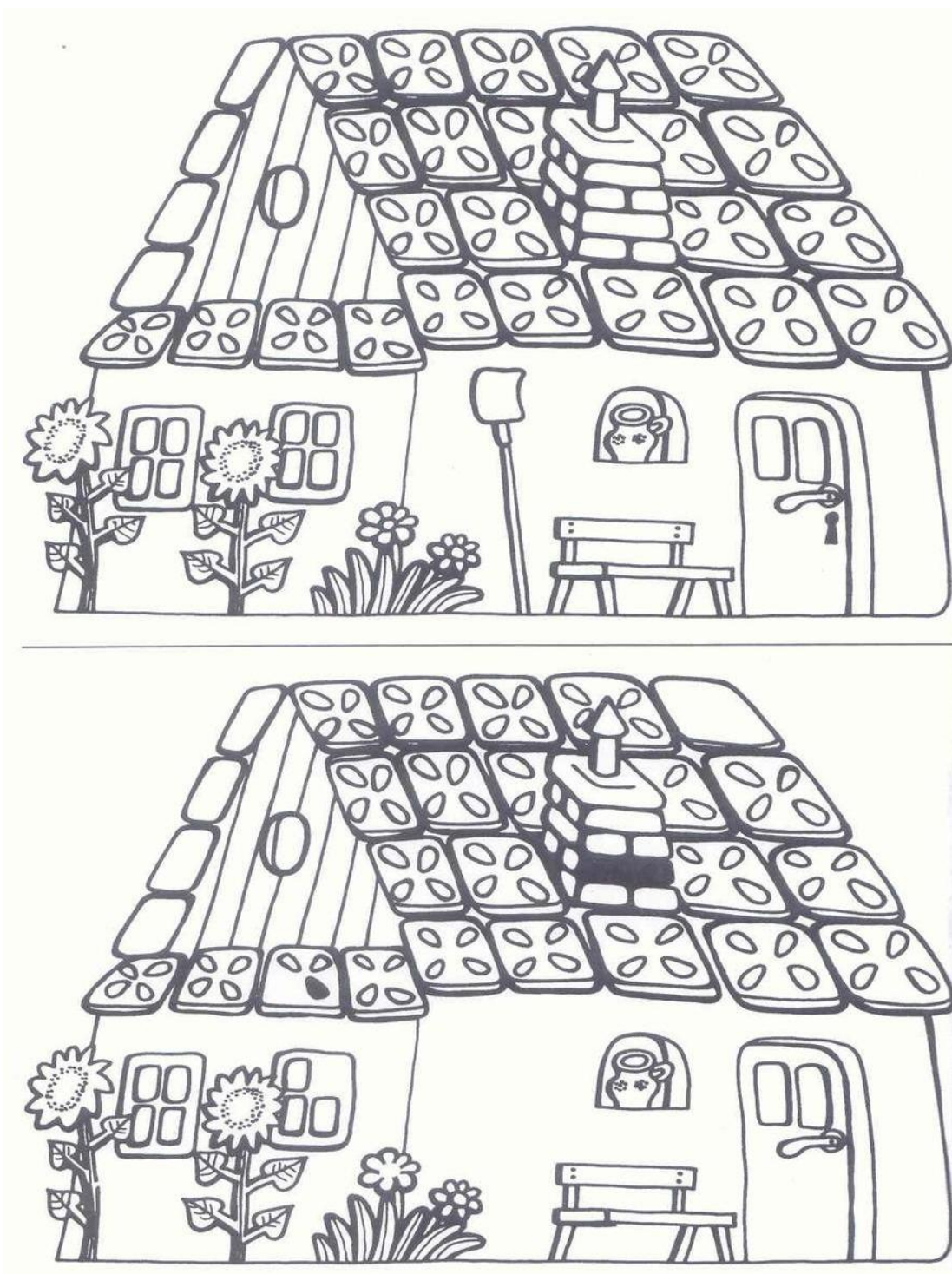
- **Báseň**

U lesa si tiše sedí,
srnka na ni ráda hledí.
Pospíchá k ní Jeníček,
je to mlsný chlapeček.
S Maruškou má velký hlad,
chce si perník trochu dát.
Jenže dědek s ježibabou,
uvidí je.... proto aulou.
Utíkejte, děti, hned
jedna, dva, tři, čtyři, pět.

Dozdob perníček podle předlohy

- **Najdi na obrázcích devět rozdílů**

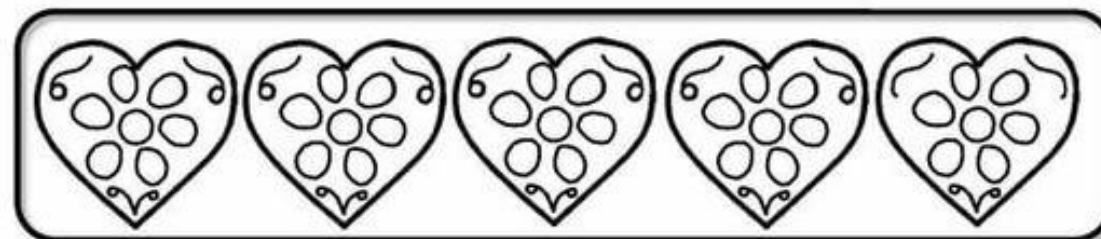
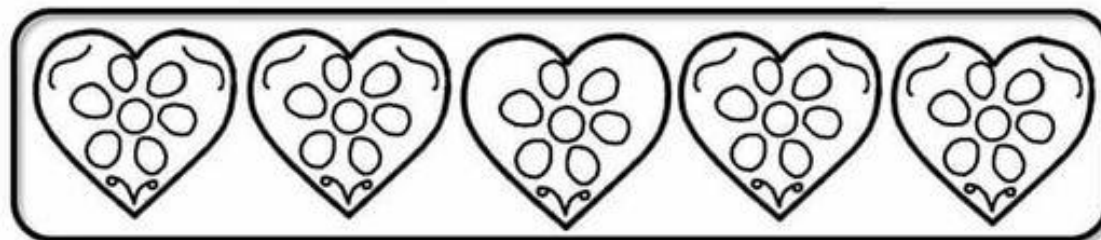
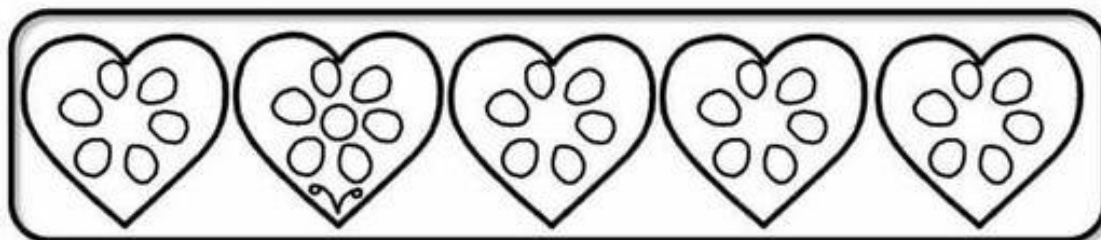
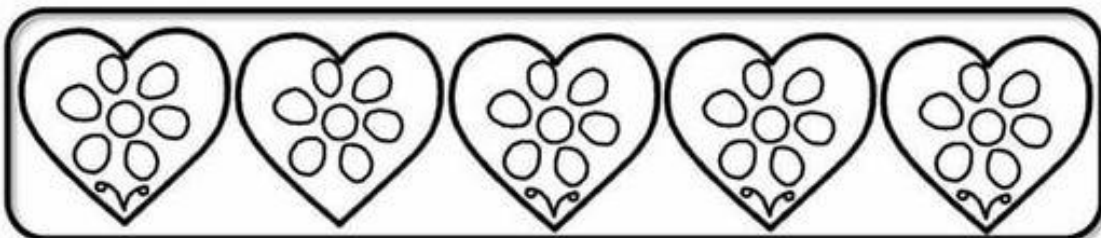
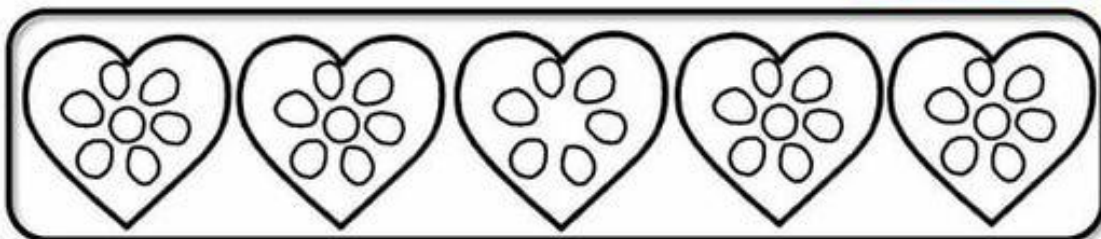
- Znáš pohádku O perníkové chaloupce? Označ, nebo vybarvi, *co do pohádky nepatří*.

- **Zrakové rozlišování – odliší jiný obrázek v řadě**

Podívej se na perníčky a řekni, který perníček se od ostatních odlišuje.
Tento perníček ponech bílý a ostatní (stejně) perníčky vybarvi.

- **Stavba chaloupek** – rozvoj prostorové představivosti a jemné motoriky

